

23.09 – 30.09.2004

№ 36 (50)

ОТВЕТЫ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ СОВЕТА ОО «ПОСТУП» ТВЕРДОХЛЕБА М.Н.

на вопросы поступовцев о дальнейшем развитии организации (начало в «Поступинформе» № 34). Просьба вопросы, на которые Вы хотите получить ответы передавать в редколлегию бюллетеня.

Какие основные уроки выполнения «Программы 150»? (О.С. Гончарук)

Очень емкий вопрос. Полный ответ на него представляет собою анализ движения общественной организации «Поступ» за последние два с половиной года, потому ограничившимся основными моментами.

Пару месяцев назад мы выполнили первую нашу программу – программу становления организации – «Программу 150». Для того чтобы наша новая программа – программа действий «В единении – сила!» была реализована успешно, необходимо, в первую очередь, проанализировать и учесть все негативные и позитивные моменты, возникавшие при выполнении предыдущей.

Первое, о чем хотелось бы сказать – это о сроках. Полагаю, все заметили в «Программе 150» было написано, что она рассчитана на три месяца. На самом деле, время, которое потребовалось на ее реализацию составило два года и три месяца. Анализируя пройденный путь трудно сказать, могли ли мы достичь желаемого быстрее, чем получилось. Скорее всего, нет. Причина думается, в том, что каждому человеку необходимо определенное время для трансформации. Для того, что бы идея, которая попала к нему в голову, созрела, была полностью воспринята сознанием (не говоря уже о подсознании). В зависимости от того, какая идея, каким образом она вкладывается и кому, время трансформации может быть достаточно длительным. И с этим ничего не поделаешь. Так вот, на этапе планирования развития нашей организации эта составляющая не была принята во внимание.

Второе, на что также необходимо обратить внимание – это установка жестких качественных рамок. Мы сами себе сказали, что достижение количественного показателя в сто пятьдесят человек есть необходимым условием для начала активных действий «Поступа». Получилось так, что переход количества в качество в нашем случае произошел быстрее. Когда нас было около ста человек, мы достигли того, чтобы начать реализовывать задуманное. Но делать этого не могли, так как сами же установили для себя завышенную планку.

Посему было два выхода. Первый, это объяснять всем, что общественная организация «Поступ» достигла необходимого уровня раньше и недовыполнить «Программу 150» по самому главному показателю – численности. При таком подходе мы никогда и никому не смогли бы доказать, что мы действительно достигли достаточного стартового положения, а не оказались просто неспособными набрать нужное количество людей. Мы пошли по второму пути, развернув кампанию по форсированному набору новых людей. В течение четырех месяцев главной нашей целью было – количество. Как известно, в погоне за количеством, страдает качество. В нашем случае, это сразу же возникшие проблемы с координацией внутри организации. Часть людей оказалась отправленной от информационного поля организации, что в свою очередь, приводило к удлинению времени трансформации (о которой говорилось выше), а то и вообще, непониманием сути «Поступа» его членами.

Не ошибается тот, кто не двигается вперед. Наша сила не в том, что бы мы ни допускали ошибок, а в том, чтобы мы эффективно преодолевали все трудности, которые встают у нас на пути. Те минуты, о которых сказано выше, мы уже учили при создании новой программы «В единении сила!». В новой программе нет жестких количественных привязок ни ко времени, ни к другим качественным показателям.

Будет несправедливо, если не сказать пару слов о положительных моментах реализации первой программы. Главное – это то, что мы научились создавать объединение людей на основе принципиально другой платформы, чем у большинства существующих организаций. У нас запущен механизм самоорганизации, мы уже научились преодолевать наш потребительский подход к жизни. Да, конечно, хочется «на халву» получить то-то и то-то. Но это не к нам и не у нас. **Мы говорим о совместных направленах действиях в реальном, действительном продвижении вперед каждого нашего человека к своей цели.**

ЯК МИ ЇЗДИЛИ НА РИБАЛКУ

Сонячним суботнім ранком на ставок в районі с. Калита (Броварського р-ну, Київської обл.) висадився справжній десант у кількості 11 чоловік (8 постуپівців). Зброя у десантників була різна: спінінги, вудки, закидачки, підсадки, сітки. Ще більш різноманітний був боєкомплект: варена картопля, хробаки, мастирка, перловка, хліб, огірки, помідори, консерви, ковбаса, сир, і на кінець, горілка та вино.

Висадившись на місце, я був трохи розчарований, так як рукотворний ставок був обкладений бетонними плитами і зовсім не було таких ознак польовання як: очерет, латаття, прибережні кущі і т.д.

Десант одразу розділився на дві групи: оптимісти, це ті, хто вірили в те, що можна зловити рибу на вудки та спінінги (в тому числі і я) та пессімісти, це ті, хто не вірили в можливість улову на щось окрім сітки.

Оптимісти підготували спорядження для лову і почали чекати на шалене кл涓ання, а пессімісти встановили одразу сітку і неквано рушили в напрямку істівних припасів.

Минула година і як кажуть в анекдоті, не клювало, а потім і зовсім перестало. Тоді-то майже всі оптимісти зрозуміли, що треба приєднуватися до групи, яка виявляла підвищену увагу до харчів.

Коли ми підняли з води першу риболовну сітку, всі були приємно вражені – впіймались вісім коропів загальною вагою близько 5 кг. Одразу по тому розпочалася робота з приготуванням копченої риби на коптильні.

Ось тут і розкрилася таємниця квотою поведінки риби та відсутність будь-якого інтересу до запропонованих найдіків – за день до нашої висадки в ставок вкинули 1 тонну комбікоруму. Так-що нам трохи не пощастило, але ми не втрачали надії на допомогу сітки. Як виявилося далі, вона нас не підвела.

А тим часом перша порція копченої риби була готова. Чесно кажучи, я перший раз смакував копченого коропа, і повинен вам сказати, що страва зовсім не погана. А далі все пішло за звичним для «пікніків» сценарієм.

Загалом того дня ми зловили близько 15 кг риби. Хотілось юшки та не знайшлося казана.

Заради розваги та відпочинку дехто навіть встиг постріляти з мисливської рушниці в бік дичини, але нажаль не пощастило.

Потихеньку насунув вечір. Довелось збиратися додому. Збираючи свої риболовні снасті, я помітив, що за цілий день жодна півводна тварина так і не зачепила наживки на гачках. Щоправда одна тварина таки скуштувала мою наживку. Поки я з усіма обідом, місцевий пес-охранець з'їв розкладену на березі всю перловку, хліб і картоплю. Та я на нього не лихий, адже насадка мені так і не знадобилася. Як потім розказав охоронець, цей пес дуже ласій до всього істівного, що є у рибалок.

Отже, вихідний день закінчився, а хороший настрій залишився. Мені здалося, що незадоволених поїздкою не було, адже запорукою успіху є хороша компанія, а вона була такою.

Окрім та особливо хочу подякувати Левицькому Евгенію за наданий транспорт та можливість порибалити.

Член редколегії «Поступінформу»

НОВОСТИ «ПОСТУПА»

- Вступил в организацию Огродничий А.А. (рек. Литвинчук О.Л.). По состоянию на 22.09.2004 в «Поступе» – 163 человека.
- 29 сентября 2004 года (среда в 19-00, офис) приглашаем всех желающих, посетить информационный доклад на тему: «БЕЗОПАСНОЕ ПОВЕДЕНИЕ НА УЛИЦЕ (ДОРОГЕ), ТРАНСПОРТЕ И ДОМА». Докладчик – член Совета ОО «Поступ» Зубок Н.И.
- 3 октября 2004 года (первая суббота каждого месяца в 16-00, офис) традиционный общий день организации.

Громадська організація «Поступ» з найкращими побажаннями вітає

з одруженнням

Кас'янова Олександра Вячеславовича (17 вересня)

з народженням доньки

Кравченка Олександра Володимировича (21 вересня)

з днем народження

Садченка Тимофія Леонідовича (28 вересня)

Шевчука Олега Олександровича (30 вересня)

О СПОРТЕ

Поздравляем болельщиков киевского «Динамо» с победой в матче Лиги чемпионов над итальянской «Ромой» – 0:3 (техническое поражение). К моему большому удивлению наши сыграли просто великолепно, а «Рома» ничего не смогла показать. Отлично сыграл «Шахтер» против «Милана», но ему немножко не повезло, поражение 0:1. Надеюсь, что донетчане еще покажут свой класс. К сожалению, огорчили донецкий «Металлург» проиграв римскому «Лацио» – 3:0.

Настораживает другое, в обоих ведущих наших клубах практически не осталось своих игроков, а играют одни легионеры. А кто же будет представлять национальную сборную?

Ведущий рубрики

С.Н. Солодкий

НАПРАВЛЕНИЕ «ТРУД»

С предложениями по вакансиям от партнера «Поступа» рекрутинговой компании «Гебо» можно ознакомиться на сайте: <http://gebo.net.ua> или по т.: 451-70-09,

С предложениеми по вакансиям от партнера «Поступа» рекрутинговой компании «Гебо» можно ознакомиться на сайте: <http://gebo.net.ua> или по т.: 451-70-09,

Сонячним суботнім ранком на ставок в районі с. Калита (Броварського р-ну, Київської обл.) висадився справжній десант у кількості 11 чоловік (8 постуپівців). Зброя у десантників була різна: спінінги, вудки, закидачки, підсадки, сітки. Ще більш різноманітний був боєкомплект: варена картопля, хробаки, мастирка, перловка, хліб, огірки, помідори, консерви, ковбаса, сир, і на кінець, горілка та вино.

Висадившись на місце, я був трохи розчарований, так як рукотворний ставок був обкладений бетонними плитами і зовсім не було таких ознак польовання як: очерет, латаття, прибережні кущі і т.д.

Десант одразу розділився на дві групи: оптимісти, це ті, хто вірили в те, що можна зловити рибу на вудки та спінінги (в тому числі і я) та пессімісти, це ті, хто не вірили в можливість улову на щось окрім сітки.

Оптимісти підготували спорядження для лову і почали чекати на шалене кл涓ання, а пессімісти встановили одразу сітку і неквано рушили в напрямку істівних припасів.

Минула година і як кажуть в анекдоті, не клювало, а потім і зовсім перестало. Тоді-то майже всі оптимісти зрозуміли, що треба приєднуватися до групи, яка виявляла підвищену увагу до харчів.

Коли ми підняли з води першу риболовну сітку, всі були приємно вражені – впіймались вісім коропів загальною вагою близько 5 кг. Одразу по тому розпочалася робота з приготуванням копченої риби на коптильні.

Ось тут і розкрилася таємниця квотою поведінки риби та відсутність будь-якого інтересу до запропонованих найдіків – за день до нашої висадки в ставок вкинули 1 тонну комбікоруму. Так-що нам трохи не пощастило, але ми не втрачали надії на допомогу сітки. Як виявилося далі, вона нас не підвела.

А тим часом перша порція копченої риби була готова. Чесно кажучи, я перший раз смакував копченого коропа, і повинен вам сказати, що страва зовсім не погана. А далі все пішло за звичним для «пікніків» сценарієм.

Загалом того дня ми зловили близько 15 кг риби. Хотілось юшки та не знайшлося казана.

Заради розваги та відпочинку дехто навіть встиг постріляти з мисливської рушниці в бік дичини, але нажаль не пощастило.

Потихеньку насунув вечір. Довелось збиратися додому. Збираючи свої риболовні снасті, я помітив, що за цілий день жодна півводна тварина так і не зачепила наживки на гачках. Щоправда одна тварина таки скуштувала мою наживку. Поки я з усіма обідом, місцевий пес-охранець з'їв розкладену на березі всю перловку, хліб і картоплю. Та я на нього не лихий, адже насадка мені так і не знадобилася. Як потім розказав охоронець, цей пес дуже ласій до всього істівного, що є у рибалок.

Отже, вихідний день закінчився, а хороший настрій залишився. Мені здалося, що незадоволених поїздкою не було, адже запорукою успіху є хороша компанія, а вона була такою.

Окрім та особливо хочу подякувати Левицькому Евгенію за наданий транспорт та можливість порибалити.

Член редколегії «Поступінформу»